

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

navrhovatelky: **L.M.S.**, bytem ...

zastoupena JUDr. Miroslavem Muchnou, advokátem, se sídlem
Klatovy, Vídeňská 181,

proti

odpůrkyni:

obci Běšiny, se sídlem Běšiny 150, Klatovy,

zastoupena JUDr. Jaromírem Šimáčkem, advokátem, se sídlem
Klatovy, Vídeňská 9,

**o návrhu na zrušení opatření obecné povahy – Územního plánu obce Běšiny vydaného dne
8. 2. 2018**

takto:

- I. Návrh se zamítá.
- II. Navrhovatelka je povinna zaplatit odpůrkyni náklady řízení ve výši 13.128 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám zástupce odpůrkyně JUDr. Radomíra Šimáčka, advokáta.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci

1. Navrhovatelka se návrhem domáhala zrušení opatření obecné povahy Územního plánu obce Běšiny ze dne 8. 2. 2018.

II.

Návrh

2. Navrhovatelka úvodem návrhu (strany 2 až 8) obsáhle cituje obsah námítky a připomínek, jež uplatnila v rámci procesu přijímání územního plánu (viz strany 39 až 42 textové části územního plánu), stran vlastní argumentace následně uvádí, že vydané opatření obecné povahy je v rozporu s hmotným právem, obsahuje vůči ní nepřiměřenou právní regulaci a že odpůrkyně při vydání opatření obecné povahy nedodržela zákonem uvedená procesní pravidla pro jeho vydání, neboť se nevypořádala s jejími jednotlivými námitkami, čímž jí neumožnila možnost obrany proti takovému postupu. Ve svém důsledku tak odpůrkyně způsobila nepřezkoumatelnost a nezákonnost vydaného opatření obecné povahy. Takový postup je v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudky ze dne 7. 1. 2009, č. j. 2 Ao 2/2008 – 62, ze dne 16. 12. 2008, č. j. 1 Ao 3/2008 – 136).
3. Navrhovatelka dále uvedla, že vyhláška ministra zahraničních věcí č. 95/1974 Sb., o Mezinárodní úmluvě o odstranění všech forem rasové diskriminace v článku 2 obsahuje mimo jiné závazek státu: že nebude provádět rasovou diskriminaci proti osobám, skupinám osob nebo institucím a že zajistí, aby všechny veřejné orgány a instituce, celostátní i místní, jednaly v souladu s tímto závazkem, že nebude povzbuzovat, hájit nebo podporovat rasovou diskriminaci prováděnou kteroukoli osobou nebo organizací, že zakáže a odstraní všemi vhodnými prostředky, včetně zákonodárných opatření, rasovou diskriminaci prováděnou kteroukoli osobou, skupinou nebo organizací; Podle článku 14 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod užívání práv a svobod přiznaných touto Úmluvou musí být zajištěno bez diskriminace založené na jakémkoli důvodu, jako je pohlaví, rasa, barva pleti, jazyk, náboženství, politické nebo jiné smýšlení, národnostní nebo sociální původ, příslušnost k národnostní menšině, majetek, rod nebo jiné postavení. Podle článku 1 Protokolu č. 12 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod užívání každého práva přiznaného zákonem musí být zajištěno bez jakékoli diskriminace z důvodu pohlaví, rasy, barvy pleti, jazyka, náboženství, politického či jiného smýšlení, národnostního či sociálního původu, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, rodu či jiného postavení a nikdo nesmí být diskriminován žádným orgánem veřejné moci z jakéhokoli důvodu, zejména z důvodů uvedených v odstavci 1.
4. Navrhovatelka tvrdí, že při pořizování, projednávání a schvalování ÚP Běšiny odpůrce porušil její právo na rovné zacházení a na to, aby nebyla diskriminována.
5. Snaha získat majetek patřící rodině S. a jejich diskriminace ze strany místních představitelů obce Běšiny byla zřejmá již před nástupem komunistického režimu v roce 1948, a to ihned po nabytí majetku po I. světové válce. Z dosud objevených dochovaných dokumentů je zřejmé, že již na schůzi obecního zastupitelstva Obce Běšiny ze dne 3. 2. 1929 v rámci volného bodu navrhl člen zastupitelstva B.P., aby se pracovalo na tom, aby panu S. byly

vyvlastněny pozemky co vlastní a usneseno bylo, aby všechny strany u svých poslaneckých klubů k tomu byly nápomocné. Následně na mimořádné schůzi obecního zastupitelstva dne 22. 10. 1937 svolané na písemnou žádost 7 členů obecního zastupitelstva s programem „Prodej velkostatku Běšiny“ člen F.M. navrhl, aby obecní zastupitelstvo zahájilo kroky, aby velkostatek Běšiny byl přidělen obci. Obecní zastupitelstvo se poté jednomyslně usneslo, aby žádost o přiděl byla podána, a aby na Pozemkovém úřadě předala žádost zvolená delegace. Následně na řádné schůzi obecního zastupitelstva konané dne 12. 11. 1937 podal člen deputace do Prahy pan F.M. zprávu, jaké bylo jednání v Praze. Po referátu bylo spojeno jednání s bodem 3) Koupě dvora Běšiny a usneseno vyslati znovu deputaci do Prahy, a sice přímo k ministrovi zemědělství. Pan F.M. byl pověřen, aby v Plzni vyjednal s poslancem E., na kdy by byla možná audience na ministerstvu. Dále bylo uvedeno, že rovněž strana agrární vyžádá si svého poslance nebo senátora, který by šel s deputací. Následně na výborové schůzi konané dne 10. 12. 1937 člen F.M. podal zprávu o deputaci v Praze. Po referátu bylo usneseno podati nové memorandum, které podepíší všichni členové obecního zastupitelstva. Následně na schůzi obecní rady konané dne 08. 03. 1939 se usnesla obecní rada jednomyslně odvolati se na usnesení obecního zastupitelstva z roku 1924 a podporovati žádost J.K. o zpětné nabytí zbytkového statku Běšiny, poněvadž podle zjištěných informací je jisté, že nynější majitel I. S. jako nearijec velkostatek jistě nepodrží. Dále bylo uvedeno, že se sepíše podání, které starosta předá krajskému vedoucímu národního souručenství A.R. v Plzni. Dne 28. 01. 1942 v koncentračním táboře v Terezíně zemřel I.S. v rámci programu nacistické politiky hromadného vyvražďování především osob židovské národnosti. Následně na slavnostní schůzi obecního zastupitelstva v Běšinech konané dne 11. 06. 1942 starosta obce F.M. zdůraznil moudrý a prozíravý čin pana státního prezidenta Dr. Háchy, který naši vlast Českou předal pod ochranu Velkoněmecké Říše a jejího vůdce Adolfa Hitlera a požádal všechny členy obecního zastupitelstva, aby působili na všechny občany naší obce, aby kategoricky odmítli svody emigrace a byli svojí prací a svými činy nápomocni k úplnému vítězství Velkoněmecké Říše. Následně na schůzi Národního výboru v Běšinech konané dne 31. 08. 1945 bylo uvedeno, že národní výbor má dohled mimo jiné nad statkem v Běšinech a nebude-li racionálně hospodařeno, bude statek navržen k parcelaci. Následně na schůzi národního výboru konané dne 16. 11. 1947 bylo usneseno přihlásiti e o přiděl rybníků patřících statku Běšiny pro obec. Následně na schůzi národního výboru konané dne 12. 03. 1948 byl projednán přípis ONV v Klatovech č. j. 9626/48 x -7-103 informující o možnosti zabrání majetku statku Běšiny a bylo usneseno zažádati o přiděl lesa i pozemků patřících statku Běšiny (dříve panství Týnec), které leží na katastru obce Běšiny.

6. Hlavní rozpor opatření obecné povahy se zásadou proporcionality navrhovatelka spatřuje ve skutečnosti, že odpůrkyně se snaží při pořizování, projednávání a schvalování ÚP Běšiny upřednostňovat při zařazování pozemků do zastavitelných ploch občany a představitele obce před navrhovatelkou a cíleně navrhovatelce brání v možnosti zařazení předmětného pozemku do ploch bydlení či ploch smíšených obytných. Rozpor opatření obecné povahy s právními předpisy je podle názoru navrhovatelky nutno spatřovat v tom, že není dostatečně odůvodněné, v souladu s cíli a úkoly územního plánování, s požadavky na aktualizaci funkčního využití území dle současných znalostí o území, vytváření podmínek pro ochranu hodnot území a ochranu před negativními vlivy, s požadavky stavebního zákona a jeho prováděcích předpisů, s požadavky zvláštních předpisů, v rozporu s projednaným a schváleným zadáním.

III.

Vyjádření odpůrkyně k žalobě

7. Odpůrkyně úvodem vyjádření shrnula argumentaci navrhovatelky a uvedla, že dne 1. 1. 2007 nabyl účinnosti nový stavební zákon 183/2006 Sb., když kromě jiného §188 odst. 1 uváděl, že územní plánovací dokumentace sídelního útvaru nebo zóny, územní plán obce a regulační plán schválené před 1. 1. 2007 lze do 31. 12. 2020 upravit podle zákona 183/2006 Sb., v rozsahu provedené úpravy projednat a vydat, jinak pozbývá platnosti. Podle odpůrkyně nemá navrhovatelka pravdu v tom, že v původním územním plánu se počítalo s tím, že pozemek bude zastavěn. Jak vyplývá z mapové části územního plánu obce Běšiny pořízeného Ing. Arch. P.T. v květnu 2006, bylo již v tomto původním plánu počítáno s využitím pozemku jako ochranné zeleně v oblasti, která byla do využití daného území uvažována jako plochy sportu s převažující zelení a veřejná zeleň. Ze snímku z pozemkové mapy-ortofoto mapa je zcela zřejmé, že v této části obce je umístěn na parcele č. 715 hřbitov-pohřebiště obce Běšiny, na který navazují nezastavěné plochy ze všech stran včetně pozemku xve vlastnictví navrhovatelky, s výjimkou staveb zde historicky umístěných v minulosti. Jak je patrné z ortofoto mapy jedná se o hřiště a plochy zeleně. Je tomu tak kromě jiného proto, že hřbitov zde byl zřízen již před několika stovkami let (29. 10. 1802), a samozřejmě na sousední plochy zasahuje ochranné pásmo hřbitova, které naposledy bylo upraveno zákonem 256/2001 Sb., o pohřebnictví, který stanovil v §17 odst. 2, že ochranné pásmo okolo veřejných pohřebišť se zřizuje v šíři nejméně 100 m. Novelou provedenou zákonem 193/2017, která nabyla účinnosti od 1. 9. 2017, pak bylo ustanovení odst. 2 §17 zákona 256/2001 Sb. vypuštěno, ovšem přechodná závěrečná ustanovení v zákonu 193/2017Sb. - článek II. bod 10,11 uváděla, že rozhodnutí o ochranných pásmech dle §17 odst. 2 zůstávají zachována i po nabytí účinnosti novely. Je zřejmé, že i z tohoto důvodu, tedy jakési klidové zóny v okruhu ochranného pásma pohřebiště, nebylo historicky ani v předchozích územních plánech uvažováno s budováním nových staveb, s výjimkou staveb zde již stojících a počítalo se dlouhodobě s využitím těchto ploch jakožto pásem ochranné zeleně, případně sportovišť a to dávno předtím než pozemek byl vydán paní navrhovatelce dle zákona o půdě č. 229/1991 Sb.
8. K dalším tvrzením ohledně údajné diskriminace paní navrhovatelky poukazuje odpůrkyně na to,
9. že sám právní zástupce navrhovatelky ve svém přípisě z 29. 5. 2015 nazvané připomínky k návrhu zadání územního plánu obce Běšiny poukazuje na argumentaci obce Běšiny „ochranou hřbitova“. Pokud je obec Běšiny osočována, že diskriminuje navrhovatelku proto, že s ní vede soudní spor o restituční nároky, není toto rovněž pravdou. Obec Běšiny vedla s navrhovatelkou jediný restituční spor, kdy právní zástupce navrhovatelky podal žalobu kromě jiných subjektů i proti obci Běšiny na určení, že paní S. je oprávněnou osobou ve smyslu §4a odst. 3 zákona 229/1991 Sb. a to ve vztahu k některým pozemkům, když žalovaný nárok byl v době podání žaloby již promlčen, žaloba byla zamítnuta rozsudkem OS v Klatovech č. j. 8C 319/2011 - 417 ze dne 28. 8. 2017 a rozsudek pak potvrzen rozsudkem KS v Plzni ze dne 29. 5. 2018. Pozemek č. x nebyl nikdy předmětem restitučního sporu mezi paní navrhovatelkou a obcí Běšiny, jednalo se o zemědělský pozemek, který obec Běšiny v době nabytí účinnosti zákona č. 229/1999 Sb. ani předtím nikdy nevlastnila, ani neužívala, šlo o pozemek ve vlastnictví státu s původně zapsanou kulturou-druh pozemku orná půda, jak vyplývá z částečného výpisu z katastru nemovitostí pro obec a k. ú. Běšiny LVI0002 ke stavu k 1. 1. 2014. Teprve po vydání parcely č. x orná půda o výměře 5.801m2 navrhovatelka zřejmě účelově nechala změnit zápis druhu pozemku z orné půdy na zahradu, byť je zjevné i z ortofoto mapy i z územního plánu, že

tento pozemek navazuje na rozsáhlou plochu polí.

10. Za zcela nehorázné považuje odpůrkyně, jakož i představitelé obce Běšiny opakované nařčení právním zástupcem navrhovatelky z diskriminace navrhovatelky pro její státní příslušnost, rasový původ, náboženské přesvědčení a ze snahy zmocnit se jejího majetku. Tato nařčení se jako červená nit linou podáními právního zástupce navrhovatelky jak v restitučních sporech, tak v tomto řízení, přičemž právní zástupce navrhovatelky zcela účelově vytrhává z historického kontextu některé záznamy, které získal z obecních kronik se zcela zjevným přehlížením historických souvislostí. Pouze okrajově odpůrkyně uvádí, že na základě zákona 215/1919 o zabránění velkého majetku pozemkového byla provedena částečná parcelace pozemkového panství rodiny K., tento majetek byl převzat státem, kdy dle §10 zákona 215/1919 měl být použit přednostně pro „převod do vlastnictví nebo pachtu malým zemědělcům, domkářům, drobným živnostníkům, bezzemkům a to zvláště příslušníkům ozbrojené moci československé, a válečným invalidům, kteří by na půdě chtěli a mohli hospodařiti, pak družstvům složených z uvedených osob, družstvům bytovým, spotřebním a zemědělským, obcím a jiným veřejným svazkům k účelu všeobecně prospěšným, vědeckým a humanitním ústavům.“ Dle §11 zákona 215/1919 mohlo být ze záboru propuštěno původním majitelům více než 150 ha zemědělské půdy (případně více než 250 ha celkového množství půdy) a to až do celkové výměry půdy 500 ha. Dle zákona č. 81/1920Sb. (přídělový zákon) bylo možno ponechat původním majitelům propuštěno ze záboru, více než činila výměra půdy podle §11 zákona č. 215/1919 z důvodů „aby přídělem nebyly rušeny krásy přírodní a ráz krajinný, a aby nevzali újmy památky přírodní, historické, umělecké (zbytkový statek)“. Tyto zbytkové statky pak se stali předmětem revize dle §1 odst. 1 písm. d) zákona 142/1947 o revisi první pozemkové reformy.
11. Pokud tedy právní zástupce navrhovatelky popisuje historické události, kdy představitelé obce brojili proti tomu, aby byl v Běšinech ponechán tzv., zbytkový statek, který byl následně prodán původním majitelem trhovou smlouvou z roku 1924 panu I.S., byli to události dané dobou, kdy samozřejmě obyvatelé obce a její představitelé nelibě nesli, že půda, která měla být rozdělena mezi maloročníky a bezzemky v obci Běšiny, byla pod záminkou ustanovení §11 zákona 215/1919Sb. a §20 zákona 81/1920Sb. ponechána původnímu majiteli, který jej následně prodal panu S. To však neznamená, že by kvůli tomu současní obyvatelé obce či její představitelé nějakým způsobem diskriminovali paní navrhovatelku a s územním plánem obce to již nemá vůbec nic společného.
12. Pozemek navrhovatelky, jak je uvedeno shora, je umístěn v bezprostřední blízkosti hřbitova, kam se provádí kromě jiného pohřeb tzv. „do země“ a již proto byl historicky a i v současné době uvažován jako plochy, která by neměla sloužit zástavbě. Z územního plánu i ortofoto mapy je patrné, že pozemek x byl součástí rozsáhlého bloku polí, které sloužily a slouží jako zemědělská orná půda a také tento pozemek původně zemědělskou ornou půdou byl a je u něj veden stále způsob ochrany-zemědělský půdní fond. Odpůrkyně částečně vyhověla připomínce navrhovatelky a vyňala plochu pozemku x ze zóny B13, tedy ze zóny, která měla sloužit jako plocha ochranné zeleně (krajinná zeleně), a byl ponechán v zařazení ploch zemědělských.
13. Odpůrkyně si nečiní do budoucna žádný nárok na případné vyvlastnění tohoto pozemku, jak tvrdí navrhovatelka a její právní zástupce a nepodnikla v tomto směru ani žádné kroky. Nutno ještě poznamenat, že paní navrhovatelka vlastní v současné době kromě jiného stavebním parcelu 11/1 o výměře 2.693m², zahrady 94/1, 94/4,94/9,94/10 a 94/11 o

celkové výměře 5.854m², které jsou jak v minulém územním plánu, tak i v územním plánu současném umístěny v oblastech, které jsou označovány jako plochy smíšené obytné v novém územním plánu označené jako B26 a tedy nepochybně nelze hovořit o nějaké její diskriminaci ze strany obce a je zřejmé, že paní navrhovatelka má k dispozici dostatek volných ploch, kde by mohla stavět.

14. Pokud právní zástupce navrhovatelky argumentuje, že se odpůrkyně nevypořádala s jeho námitkami z 8. 12. 2017, případně s připomínkami, které vznesl 3. 1. 2017 a 1. 6. 2015, pak nutno říci, že ze spisového materiálu je patrné, že všechny námitky a připomínky byly řádně vyhodnoceny a odůvodněny a to jak v návrhu rozhodnutí o námitkách k územnímu plánu Běšiny na stránce 3/14 a násl. soupisu spisu, tak i v textové části územního plánu na str. 42 až 45. Dá se říci, že navrhovatelka a její právní zástupce v podstatě nevznесли žádné relevantní námitky a nevytýkali žádné porušení ustanovení §18 až §60 zákona 183/2006Sb. ani případné porušení vyhl. 500/2006 Sb. či 501/2006Sb. Na zařazení pozemku do zóny určené k výstavbě není žádný právní nárok, je zřejmé, že pozemek x ve vlastnictví navrhovatelky již v době, kdy byl ještě ve vlastnictví státu nebyl zahrnut v územních plánech obce Běšiny jako území určené k zastavění, v územním plánu z roku 1993 s ním bylo počítáno jako s územím určeným pro ochranu zeleň. Je zřejmé jak z grafické části plánu obce z roku 1993, tak i z územního plánu obce Běšiny schváleného v únoru 2018, že pozemek x leží v bezprostřední blízkosti pohřebiště obce Běšiny, v jeho ochranném pásmu a již z tohoto důvodu nebylo u tohoto pozemku stejně jako u pozemků okolních počítáno se zástavbou, ale s využitím pro ochrannou zeleň, případně sportoviště. Právní zástupce navrhovatelky staví svůj návrh na údajné diskriminaci navrhovatelky obcí Běšiny a jejími představiteli. Takováto tvrzení jsou ryze účelová a hrubě urážlivá.
15. Odpůrkyně uzavřela, že návrh navrhovatelky považuje za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí.

IV.

Replika navrhovatelky

16. Navrhovatelka v replice uvedla, že odpůrkyně soudu předložila spis územního plánu obce Běšiny, jehož některé části jsou nepravdivé a některé části neúplné. Nepravdivou je dle dosavadních zjištění navrhovatelky listina pod č. 1/1 označená jako Výpis z usnesení ze zasedání Obecního zastupitelstva v Běšinech konané dne 14. 04. 2015, opatřená razítkem odpůrce, nečitelným podpisem a bez uvedení data vyhotovení. Tato listina nesouhlasí se Soupisem spisu - zadání, podle kterého má být pod tímto číslem spisu Usnesení zastupitelstva obce ze dne 14. 4. 2015 a nikoli Výpis z usnesení zastupitelstva. Obsah Výpisu z usnesení ze zasedání Obecního zastupitelstva v Běšinech konané dne je nadto nepravdivý a v rozporu s obsahem usnesení č. 4/7, podle kterého zastupitelstvo obce nerozhodlo o pořízení nového územního plánu, nýbrž pouze zplnomocnilo starostu pro zadání vypracování nového územního plánu pro obec Běšiny. Toto zjištění učinil také Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor regionálního rozvoje dne 25. 5. 2015 dle listiny na č. 1. 1/15. Kdo a kdy vyhotovil nepravdivý Výpis z usnesení ze zasedání Obecního zastupitelstva v Běšinech konaného dne 14. 04. 2015, kdo a kdy jej založil do spisu odpůrce a na pokyn jaké osoby či osob tak učinil, tak není dosud přesně zjištěné, nicméně podle porovnání podpisu připojeného na nepravdivém Výpisu z usnesení s podpisy pověřeného

zastupitele odpůrce starosty Ing. F.V. na dalších listinách spisu odpůrce (např. na č. 2/19, 3/1, 3/18, 3/19) je zřejmé, že tento nepravdivý Výpis z usnesení vyhotovil starosta obce Ing. F.V.

17. Nepravdivou je dále dle dosavadních zjištění navrhovatelky listina pod č. 1/19 označená jako Návrh zadání územního plánu z data 07/2015, ačkoliv dle obsahu spisu by pod tímto číslem listu spisu měl být založen upravený návrh zadání po projednání z 07/2015. Podle obsahu požadavků a připomínek dotčených orgánů a navrhovatelky neobsahuje návrh zadání na č. l. 1/19 mimo jiné tyto požadavky: napojení přeložky silnice 11/171 na silnici 1/27 dle požadavku na č. 1.1/15, vymezit a územně chránit koridor dopravní infrastruktury silniční pro přeložku silnice 1/27 v šířce 200 metrů celkem, zařadit stavbu přeložky silnice 1/27 do ÚPD Běšiny jako veřejně prospěšnou stavbu včetně všech vyvolaných přeložek a souvisejících staveb, nevymezovat v OP stávající silnice 1/27 a ve výše uvedeném koridoru plochy, jejichž funkční využití umožňuje umístění objektů a zařízení, pro které jsou stanoveny hygienické limity (hluk, imise), řešit dopravní připojení nových rozvojových či přestavbových ploch prostřednictvím místních komunikací nebo pomocí silnic nižší třídy, respektovat ochranné pásmo dráhy železniční trati č. 185 Horažďovice předměstí - Klatovy v souladu se zákonem o drahách, zařadit objekty a zařízení, pro které jsou stanoveny hygienické hlukové limity, v nově vymezených zastavitelných či přestavbových plochách v ochranném pásmu dráhy do funkčního využití podmíněně přípustného dle požadavku na č. l. 1/17, nebude možné vymezovat na zemědělské půdě nové zastavitelné lokality, dokud nebudou alespoň z převážné části využity plochy stávající nebo nebudou stávající a nově navrhované plochy vzájemně plošně kompenzovány dle požadavku na č. l. 1/13, vymezit a územně chránit koridor dopravní infrastruktury silniční pro přeložku silnice 1/27 v šířce 200 metrů, zařadit stavbu přeložky silnice 1/27 do ÚPD Běšiny jako veřejně prospěšnou stavbu včetně všech vyvolaných přeložek a souvisejících staveb, nevymezovat v OP stávající silnice 1/27 a v těsné blízkosti výše uvedeného koridoru plochy, jejichž funkční využití umožňuje umístění objektů a zařízení, pro které jsou stanoveny hygienické limity (hluk, imise), zařadit objekty a zařízení, pro které jsou stanoveny hygienické hlukové limity, v rozvojových, resp. přestavbových plochách situovaných v blízkosti stávající silnice 1/27 a plánované přeložky silnice 1/27 do podmíněně přípustného využití tak, že využití lokalit, resp. umístění objektů v lokalitách bude podmíněno prokázáním splnění hygienických limitů s tím, že veškerá opatření na snížení negativních účinků dopravy budou řešena na náklady investora/ů v předmětné lokalitě, nikoli ŘSD ČR, řešit dopravní připojení nových rozvojových či přestavbových ploch prostřednictvím místních komunikací nebo pomocí silnic nižších tříd, nikoliv novým přímým připojením na stávající silnici 1/27 nebo na přeložku silnice 1/27 dle požadavku na č. l. 1/10, doporučení pořízení regulačního plánu nebo zpracování studie proveditelnosti pro územním plánem vymezené plochy se změněným způsobem využití z důvodu prověření možnosti jejich připojení k odpovídajícím pozemním komunikacím, požadavek navrhovatelky, aby plocha pozemku p. č. x - zahrada v k. ú. Běšiny o výměře 5801 m² nebyla v novém územním plánu vymezena jako ochranná zeleň a byla nově vymezena jako nově zastavitelná plocha - území smíšené, příp. území čistého bydlení, příp. území rekreační s navržením cílové míry jejího využití se stanovením maximálně přípustné podlažnosti, maximálního podílu zastavěných ploch a minimálního podílu zeleně dle požadavku na č. l. 1/4. V části Úvod obsahuje listina pod č. 1/19 nepravdivý údaj o tom, že o pořízení ÚP rozhodlo Zastupitelstvo obce Běšiny dne 14. 4. 2015 usnesením č. 4/7

18. Nepravdivou je dále dle dosavadních zjištění navrhovatelky listina pod č. 1/20 v části, v níž se uvádí, že na základě uplatněných požadavků a podnětů pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem návrh zadání upravil a v souladu s § 47 odst. 5 stavebního zákona předložil zastupitelstvu obce ke schválení. Návrh zadání územního plánu na č. l. 1/19 totiž žádnou takovou úpravu neobsahuje. Listina na č. l. 1/20 je dále neúplnou, neboť dosud neobsahuje zápis z projednání zadání jako uváděnou nedílnou součást tohoto zápisu. Listina Vyhodnocení připomínek na č. l. 2/19 dosud neobsahuje údaj o tom, kdo a kdy toto vyhodnocení provedl a kromě souhlasu starosty obce Ing. F.V. s vyhodnocením připomínek žádný další doklad včetně vyjádření autora územního plánu. Stejně tak listina označená jako Úprava návrhu ÚP Běšiny bez označení čísla listu spisu ve spisu 2. Soupis spisu - společné jednání a také pod č. l. 3/1 spisu dosud neobsahuje údaj o tom, kdo a kdy tuto úpravu provedl ani zápis z doplňkového jednání. Stejně tak listina označená jako Úprava lokalit dle vyhodnocení připomínek po společném jednání bez označení čísla listu spisu dosud neobsahuje údaj o tom, kdo a kdy tuto úpravu provedl ani zápis o rozhodnutí pověřeného zastupitele o připomínce navrhovatelky ze dne 3. 1. 2017 a zápis o projednání v radě zastupitelstva obce. V této listině je nepravdivý údaj o neakceptovatelnosti nových záborů ZPF (v rozporu s údajem na č. l. 2/16 spisu o návrhu více než desetihektarového záboru zemědělské půdy pro nové zastavitelné lokality pro bydlení) a o tom, že požadovaným směrem není ze strany obce žádný rozvoj zastavění plánován. Listina Návrh rozhodnutí o námitkách po projednání návrhu ÚP Běšiny na č. l. 3/15 obsahuje nepravdivý údaj o neakceptovatelnosti nových záborů ZPF (v rozporu s údajem na č. l. 2/16 spisu o návrhu více než desetihektarového záboru zemědělské půdy pro nové zastavitelné lokality pro bydlení či údajem o záboru více než 20 hektarů v k. ú. Běšiny na straně 36 textové části územního plánu), o tom, že požadovaným směrem není ze strany obce žádný rozvoj zastavění plánován, o tom, že nedochází k jakémukoli omezení vlastníka na využití pozemku p. č. x v k. ú. Běšiny a o tom, že části námítky týkající se diskriminace navrhovatelky se netýkají pořizování územního plánu. Listina Územní plán Běšiny Opatření obecné povahy na č. l. 3/19 obsahuje nepravdivý údaj o tom, že Zastupitelstvo obce Běšiny usnesením č. 4/7 ze dne 14. 4. 2015 rozhodlo pořídit nový územní plán pro celé správní území obce.
19. Územní plán Běšiny z února 2018 nesprávně v grafické a textové části neuvádí u plochy Bl, že má být ponechána jako územní rezerva dle doplňkového jednání na č. l. 3/1. Textová část územního plánu neobsahuje přezkoumatelné odůvodnění dle § 53 odst. 5 stavebního zákona, přezkoumání souladu návrhu územního plánu dle § 53 odst. 4 stavebního zákona je pouze formální, obecné a blíže nezdůvodněné, vyhodnocení účelného využití zastavěného území a vyhodnocení potřeby vymezení zastavitelných ploch dle § 53 odst. 5 písm. f) stavebního zákona zcela abscentuje.
20. Ve spisu odpůrkyně dosud chybí: stávající územní plán obce a jeho tři změny jako hlavní podklad nového územního plánu dle listiny na č.l. 1/19, bod a) 4., původní, tedy neupravený návrh zadání územního plánu Běšiny, návrh územního plánu dle § 50 odst. 2 stavebního zákona, vyhodnocení výsledků projednání návrhu územního dle § 51 odst. 1 stavebního zákona, usnesení Zastupitelstva obce Běšiny ze dne 22. 9. 2015 o schválení zadání změny Návrhu ÚP Běšiny v upravené podobě, upravený návrh územního plánu dle § 52 odst. 1 stavebního zákona, vyhodnocení výsledků projednání dle § 53 odst. 1 stavebního zákona, žádost o pořízení územního plánu, jednotlivé požadavky vlastníků nemovitostí do územního plánu.

V.

Vyjádření účastníků při jednání

21. Účastníci setrvali na svých dosavadních tvrzeních. Navrhovatelka doplnila, že není zřejmé, z jakých kritérií odpůrkyně vycházela při zařazování způsobu využití jednotlivých pozemků do územního plánu.

VI.

Posouzení věci soudem

22. V souladu s § 101b odst. 3 a § 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), soud přezkoumal napadené opatření obecné povahy v rozsahu a z důvodů uvedených v návrhu a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy.

VII.

Rozhodnutí soudu

23. Návrh není důvodný.
24. Podle § 18 odst. 1 až 4 stavebního zákona je cílem územního plánování vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích. Územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání území s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území. Za tím účelem sleduje společenský a hospodářský potenciál rozvoje. Orgány územního plánování postupem podle tohoto zákona koordinují veřejné i soukromé záměry změn v území, výstavbu a jiné činnosti ovlivňující rozvoj území a konkretizují ochranu veřejných zájmů vyplývajících ze zvláštních právních předpisů. Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.
25. Podle § 43 odst. 1 věta první stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen "urbanistická koncepce"), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen "plocha přestavby"), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů. Územní plán v souvislostech a podrobnostech území obce zpřesňuje a rozvíjí cíle a úkoly územního plánování v souladu se zásadami územního rozvoje kraje a s politikou územního rozvoje (§ 43 odst. 3 věta první stavebního zákona).
26. Z právě citovaných ustanovení nelze dovodit, že by v daném území existovalo pouze jedno

jediné možné správné řešení území, které by bylo eventuálně vynutitelné soudně. Stavební zákon používá velké množství obecných pojmů, tudíž již z tohoto důvodu je možné dovodit, že bude existovat nespočet řešení území, která budou mnohdy odlišná, a přesto budou odpovídat zákonem stanoveným kritériím.

27. Podle § 6 odst. 5 písm. c) stavebního zákona zastupitelstvo obce vydává v samostatné působnosti územní plán. Stát může zasahovat do činnosti územních samosprávných celků, jen vyžaduje-li to ochrana zákona, a jen způsobem stanoveným zákonem (čl. 101 odst. 4 Ústavy).
28. Z nyní citovaných ustanovení vyplývá, že je pouze a jen na zastupitelstvu obce, aby z nespočtu řešení území, která odpovídají zákonem stanoveným kritériím, vybralo tu, která mu bude nejlépe vyhovovat. Do tohoto výběru, není ani soud, jakožto jeden ze státních orgánů, oprávněn jakkoli zasahovat. Soud není oprávněn vybrat jiné řešení území. Z podnětu návrhu na zrušení opatření obecné povahy, a to jak již bylo řečeno shora, toliko z pohledu námitek a možného zkrácení práv navrhovatele, soud pouze ověří, zda zastupitelstvem obce zvolené řešení území odpovídá zákonem stanoveným kritériím.
29. Stejně tak soud není oprávněn přezkoumávat důvody, které zastupitelstvo obce vedly k výběru toho kterého územního řešení, které odpovídá zákonem stanoveným kritériím. Stavební zákon ani jiný zákon totiž nestanoví, že by byl zákonným pouze takový územní plán, který by byl vydán ze zákonem dovolených pohnutek.
30. Nezákonnost územního plánu tak nemohla doložit tvrzení navrhovatelky týkající skutečnosti, že tvorba územního plánu byla ovlivněna existencí tajných dohod místních občanů či prosté tvrzení, že zvolené řešení upřednostňuje „*občany a představitele obce před navrhovatelkou a cíleně navrhovatelce brání v možnosti zařazení předmětného pozemku do ploch bydlení či ploch smíšených obytných.*“
31. K obdobným závěrům dospěl i Nejvyšší správní soud, který například v rozsudku ze dne 28. 3. 2008, č. j. 2 Ao 1/2008-51 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), kde uvedl, že „*pořizování územně plánovací dokumentace je výrazem veřejného zájmu na naplnění cílů definovaných v § 18 nového stavebního zákona. Z tohoto důvodu je také rozhodování v tomto procesu (rozhodnutí o pořízení územního plánu, zadání územního plánu, schválení pokynů k zapracování do návrhu územního plánu, i vydání územního plánu či zamítnutí návrhu na jeho vydání) svěřeno zastupitelstvu příslušné obce; jde o výkon její samostatné působnosti (srov. § 6 odst. 5 nového stavebního zákona). Tyto výstupy (tedy i schválený návrh územního plánu) tak představují konkrétní podobu veřejného zájmu na prostorovém a funkčním využití území obce, na podobě její infrastruktury, na jejím dalším rozvoji, atd. Jsou výsledkem konsensu, na němž se usnesli jednotliví zastupitelé reprezentující různé skupinové i individuální zájmy obyvatel obce. Nelze jistě rozumně předpokládat, že tento konsensus představuje optimální (maximálně racionální) řešení, s nímž jsou srozuměny všechny osoby, kterých se dotýká. V praxi může jít i o rozhodnutí, která jsou výsledkem pouhé snahy jednotlivých zastupitelů o maximalizaci jejich vlastních (politických) funkcí (viz teorie veřejné volby) a dokonce i o rozhodnutí nesprávná, iracionální. Z tohoto důvodu je celý proces pořizování územně plánovací dokumentace podroben právní reglementaci, a to zejména stavebním zákonem a jeho prováděcími předpisy. V těchto mantinelech se popsání rozhodování odehrává a úkolem soudu je tak pouze sledovat, zda se obec v rámci tohoto procesu pohybovala v jejich mezích. Soudu tedy nepřísluší určovat, jakým konkrétním způsobem má být určité území využito, zda je toto využití optimální, atd. Zcela pregnantně je úloha soudu při přezkumu územně plánovací dokumentace vyjádřena v rozsudku Nejvyššího správního soudu*

publikovaném pod č. 1462/2008 Sb. NSS, kde je uvedeno, že „soud brání jednotlivce (a tím zprostředkovat celé politické společenství) před excesy v územním plánování a nedodržením zákonných mantinelů, avšak není jeho úkolem sám územní plány dotvářet“.

32. Nejvyšším správním soudem zmiňovaný „exces v územním plánování a nedodržení zákonných mantinelů“ by v projednávané věci v první řadě nastal, pokud způsob využití jednotlivých ploch (pozemků) v obci byl dán zcela nahodile, bez existence přezkoumatelných kritérií. K tomu však v případě územního plánu obce Běšiny nedošlo, když na straně 28 textové části územního plánu upravující urbanistickou koncepci řešeného území je uvedeno, že „rozvoj území je navržen na plochách navazujících na zastavěné území na severovýchodním okraji sídla u cesty na hřbitov. Menší plochy pak v prolukách zastavěného území a na plochách navazujících na zastavěné území na severu. Dalším rozvojovým území jsou plochy mezi stávající zástavbou a Eurocampem. Při návrhu územního rozvoje byly respektovány limity využití území dané jak stávající a navrženou dopravní infrastrukturou, tak i přírodním i podmínkami (území ohrožené povodněmi v údolní nivě Drnového potoka a jeho přítocích ohrožených přívalovými srážkami.“ Není tudíž pravdivé tvrzení navrhovatelky, že by územní plán obce Běšiny příslušná kritéria neobsahoval.
33. Celou žalobou dále prostupuje námitka nezákonnosti územního plánu obce Běšiny z důvodu diskriminace navrhovatelky. Soud v této souvislosti předesílá, že pokud by došlo k prokázání diskriminace některého z vlastníků dotčených pozemků územním plánem, vskutku by se jednalo o vybočení ze zákonných mezí opatření obecné povahy – v tomto směru již ostatně opakovaně judikoval zdejší soud v minulosti, když rušil územní plány právě pro rozdílné zacházení s jednotlivými vlastníky. Soud však zároveň zdůrazňuje, že k úspěchu takové námitky je třeba, aby diskriminace byla prokázána zcela konkrétním způsobem – navrhovatelka musí vymezit srovnatelný pozemek k pozemku jejímu, jež se nachází ve stejné lokalitě, a následně tvrdit a prokázat rozdílné zacházení mezi ní a konkrétním vlastníkem daného pozemku při aplikaci shora uvedených kritérií. V projednávané věci je přitom z mapových podkladů jasně patrné, že pozemek navrhovatelky (pozemek p. č. x v k. ú. Běšiny) se nachází ve specifické lokalitě, která přímo navazuje na hřbitov. Při pohledu na danou oblast je jednoznačně patrné, že nový územní plán oproti původnímu v dané části obce neprovedl žádnou změnu ve vztahu k vymezení nově zastavitelných ploch, tj. není zde žádný srovnatelný pozemek, který by na rozdíl od pozemku navrhovatelky byl učiněn zastavitelnou plochou (nejbližší nově zastavitelná plocha B1 jednak navazuje na stávající zástavbu, jednak je od hřbitova vzdálena). Soud tedy přes obsáhlou argumentaci navrhovatelky stran různých důvodů diskriminace nenašel žádný srovnatelný subjekt, který by byl neoprávněně, v rozporu s kritérii obsaženými v územním plánu, při stejných skutkových okolnostech oproti navrhovatelce zvýhodněn. Tudíž ve světle výše uvedené judikatury NSS nebylo prokázáno, že by se územní plán obce Běšiny jakýmkoliv nepřipustným způsobem dotkl vlastnických či jiných ústavních práv navrhovatelky, soud proto námitku diskriminace neshledal důvodnou.
34. Pokud se jedná o namítaný zásah územního plánu do práv navrhovatelky, pak soud zdůrazňuje, že v již citovaném rozsudku ze dne 28.3.2008, č.j. 2 Ao 1/2008-51, Nejvyšší správní soud uvedl, že „z žádné zákonné normy či normy práva ústavního nelze dovodit existenci subjektivního práva vlastníka nemovitosti, aby v rámci územně plánovací dokumentace byla tato nemovitost zahrnuta do určitého konkrétního způsobu využití. Nejvyšší správní soud si je pochopitelně vědom skutečnosti, že právo vlastnit majetek je právem ústavně zaručeným (viz čl. 11 Listiny), přičemž z podstaty tohoto práva (vyjádřeného tzv. „vlastnickou

triádou“ - právo předmět vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užitky a nakládat s ním - § 123 občanského zákoníku) v sobě nepochybně implicity zahrnuje i právo vlastníka předmět vlastnictví zhodnocovat. Tento atribut vlastnického práva však nelze vykládat tak, že by se vlastník takového zhodnocení mohl domáhat na jiných osobách, včetně veřejné moci. Jestliže tedy v projednávané věci navrhovatel jako vlastník parcely p. č. 3963/1 zcela logicky poukazuje na skutečnost, že v případě, kdy by tato parcela byla zahrnuta jako zastavěné území, došlo by tím k jejímu zhodnocení, neznamená to, že by se takového zhodnocení mohl jakkoli domáhat“.

35. V rozhodnutí rozšířeného senátu ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009- 120, pak Nejvyšší správní soud uvedl, že „územní plán reguluje možné způsoby využití určitého území. V tomto smyslu představuje významný, byť ve své podstatě spíše nepřímý zásah do vlastnického práva těch, jejichž nemovitosti tomuto nástroji právní regulace podléhají, neboť dotyční vlastníci mohou své vlastnické právo vykonávat pouze v mezích přípustných podle územního plánu. Znamená to především, že jsou omezeni v tom, co se svým pozemkem či stavbou do budoucna mohou činit, na přípustné varianty využití jejich nemovitostí, jež vyplývají z územního plánu“.
36. Soud se se závěry, ke kterým Nejvyšší správní soud dospěl, zcela ztotožňuje.
37. V nyní souzené věci tak není důvodná argumentace navrhovatelky ohledně zásahu do jejích práv nezařazením jejího pozemku do nově zastavitelných ploch.
38. Je tomu tak jednak proto, že neexistuje veřejné subjektivní právo vlastníka na zařazení jeho pozemku do zastavitelného území, jednak proto, že navrhovatelka nebyla ve stávajícím možném využití svého pozemku územním plánem jakkoli omezena. V prvé řadě není pravdivé tvrzení navrhovatelky, že v předchozím územním plánu byl její pozemek vymezen jako zastavitelná plocha, když z provedeného dokazování (srovnáním předchozího a návrhem napadeného územního plánu) jednoznačně vyplynulo, že daný pozemek byl předchozím územním plánem označen na ochrannou zeleň. Za situace, kdy územní plán nově určuje možné využití pozemku navrhovatelky jako plochy zemědělské, došlo naopak v intencích využitelnosti pozemku k jeho výhodnějšímu začlenění do územního plánu, neboť jak vyplynulo z důkazu textovými částmi předchozího a současného územního plánu, je možnost využití zemědělské plochy oproti ochranné zeleni výrazně širší.
39. Navrhovatelka rovněž tvrdila, že územní plán je nezákonný, neboť „odpůrce při vydání opatření obecné povahy nedodržel zákonem uvedená procesní pravidla pro jeho vydání, neboť se nevypořádal s jejími jednotlivými námitkami, čímž jí neumožnil možnost obrany proti takovému postupu.“ K takto obecně formulované námitce soudu nezbývá než uvést, že odpůrkyně se s námitkou navrhovatelky a s jejími připomínkami v územním plánu řádně vypořádala. Odůvodnění rozhodnutí o námitce je uvedeno na straně 42 textové části územního plánu, vypořádání s připomínkami pak obsahují strany 42 až 45. Byť je odůvodnění i s ohledem na rozsah vztahů řešených územním plánem stručnější, přesto z něho vyplývají důvody, na jejichž základě nebylo vyhověno argumentaci navrhovatelky – v této souvislosti soud pouze podotýká, že ke shodně formulovaným okruhům námitek (diskriminace, zásah do práv navrhovatelky) vyjádřil i v soudním řízení (viz shora) a neshledal je důvodnými.
40. Jestliže navrhovatelka v replice k vyjádření odpůrkyně obsáhle zpochybňuje komplexnost podkladů pro přijetí a přípravu územního plánu, resp. rozpor těchto podkladů se skutečností, pak naprostá většina z těchto výhrad nemá jakoukoliv souvztažnost ke konkrétnímu pozemku, ve vztahu ke kterému navrhovatelka vnímala zkrácení svých práv,

daná polemika se tak pochybuje zcela mimo oblast myslitelného dopadu do právní sféry navrhovatelky, soud ji proto neshledal důvodnou. Když už navrhovatelka v rámci této argumentace předmětný pozemek (tj. pozemek p. č. x v k. ú. Běšiny) zmiňuje, činí tak způsobem, který nemůže vyvolat žádné pochybnosti o zákonnosti územního plánu – kupříkladu pokud navrhovatelka uvádí, že listina na č. l. 19 správního spisu neobsahuje její požadavek na zařazení předmětného pozemku do zastavitelné plochy, ač jej podle jejího tvrzení obsahovat má, pak se jedná o naprosto bezpředmětné tvrzení – daný požadavek se totiž prolíná celým procesem tvorby územního plánu, přičemž odpůrkyně, resp. i soud se k němu vyjádřili.

41. Vzhledem k tomu, že soud neshledal návrh důvodným, v souladu s ustanovením § 101d odst. 2 věta druhá s.ř.s., rozhodl o zamítnutí návrhu

VIII.

Odůvodnění neprovedení důkazů

42. Soud neprovedl žádný z navrhovatelkou navržených důkazů, neboť jejich provedení nebylo nezbytné k posouzení důvodnosti či nedůvodnosti návrhu.

IX.

Náklady řízení

43. V daném případě odpůrci, který měl ve věci plný úspěch, vznikly náklady řízení v důsledku zastoupení advokátem. Soud tedy nejprve zkoumal, zda uplatněné náklady byly odpůrcem vynaloženy důvodně. Vycházel přitom z názorů, k nimž došel Ústavní soud kupř. v nálezu ze dne 14. 9. 2010, sp. zn. III. ÚS 1180/10, a nálezu ze dne 23. 11. 2010, sp. zn. III. ÚS 2984/09, a také ze setrvalé judikatury Nejvyššího správního soudu (viz např. rozsudek ze dne 17. 2. 2010, čj. Pst 1/2009-348), podle nichž lze náklady orgánu veřejné moci vynaložené na zastoupení advokátem označit za důvodné jen výjimečně, neboť orgány veřejné moci, s dostatečným materiálním a personálním vybavením a zabezpečením, mají být schopny kvalifikovaně hájit svá rozhodnutí, práva a zájmy, aniž by musely využívat právní pomoci advokátů. V právě rozhodované věci je však třeba zohlednit to, že odpůrkyně je malou obcí, jež spadá do správního obvodu obce s pověřeným obecním úřadem a do správního obvodu obce s rozšířenou působností Klatovy (§ 9 a § 22 vyhlášky č. 388/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Zdejší soud proto dospěl k závěru, že odpůrce jako obec bez rozsáhlejšího administrativního aparátu a zejména bez právního zázemí, vynaložil náklady na právní zastoupení advokátem důvodně [srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2013, čj. 2 AOs 3/2013-36].
44. Vzhledem k uvedenému byla odpůrkyni přiznána náhrada důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem v celkové výši 13.128,- Kč, skládající se z odměny advokáta za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) a g) advokátního tarifu (9.300,- + DPH = 11.253,- Kč) a z náhrady hotových výdajů – výdajů na vnitrostátní poštovné, místní hovorné a přepravné za tři úkony právní služby po 300,- Kč podle § 13 odst. 1 a 3 advokátního tarifu (900,- + DPH = 1.089,- Kč). Za úkony právní služby podle § 11 odst. 1 advokátního tarifu se považují 1) převzetí a příprava zastoupení, 2) vyjádření k návrhu na zahájení řízení a 3) účast na jednání před soudem dne 21. 8. 2018. Dále náhrada cestovních výdajů advokáta odpůrkyně vozidlem Citroen C3 PICASSO za 82 km z Klatov do Plzně a zpět na jednání soudu dne 21. 8. 2018 činí 486 Kč. Základní sazba dle § 1 písm. b) vyhlášky č. 463/2017 Sb., o změně sazby základní náhrady za používání silničních motorových vozidel a stravného a o stanovení průměrné ceny

pohonných hmot pro účely poskytování cestovních náhrad (dále jen „vyhláška č. 463/2017 Sb.“) činí 328 Kč (u osobních silničních motorových vozidel 4 Kč za 1 km jízdy; $4 \times 82 = 328$). Náhrada za pohonné hmoty činí 158 Kč [výše průměrné ceny za 1 litr pohonné hmoty podle § 158 odst. 3 věty třetí zákoníku práce činí podle § 4 písm. c) vyhlášky č. 463/2017 Sb. u benzínu 30,50 Kč; průměrná spotřeba na 100 km dle technického průkazu činí 6,3 litrů/100 km; množství spotřebované pohonné hmoty = $6,3 \times 0,82 = 5,166$; násobek ceny pohonné hmoty 30,50 Kč a množství spotřebované pohonné hmoty 5,166 = 157,563 Kč]. Náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu činí za dvě cesty z Klatov do Plzně a zpět, tj. $2 \times 0:40$ hod., 300 Kč (3 půlhodiny po 100 Kč).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň dne 21. 8. 2018

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu